HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

21 iunie 2007 *

În cauza C-259/05,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Rechtbank te Rotterdam (Țările de Jos), prin decizia din 8 iunie 2005, primită de Curte la 20 iunie 2005, în procedura penală împotriva

Omni Metal Service,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul P. Jann, președinte de cameră, domnii J. N. Cunha Rodrigues, K. Schiemann (raportor), M. Ilešič și E. Levits, judecători,

avocat general: domnul P. Mengozzi,
grefier: domnul J. Swedenborg, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 7 septembrie 2006,

* Limba de procedură: olandeza.

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Omni Metal Service, de R. Sinke și B. Veldhoven, advocaten;

— pentru guvernul Țărilor de Jos, de doamnele H. G. Sevenster și M. de Mol, precum și de domnul P. van Ginneken, în calitate de agenți;

— pentru guvernul portughez, de domnul L. Fernandes și de doamna M. Ribes, în calitate de agenți;

— pentru Comisia Comunităților Europene, de domnul M. Konstantinidis, în calitate de agent, asistat de P. Kugel, T. Ormond și P. Kuypers, advocaten,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 15 februarie 2007,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea Regulamentului (CEE) nr. 259/93 al Consiliului din 1 februarie 1993 privind supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri în interiorul, la intrarea și ieșirea din Comunitatea Europeană (JO L 30, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 161), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2557/2001 al Comisiei din 28 decembrie 2001 (JO L 349, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 3, denumit în continuare „Regulamentul nr. 259/93").

2 Această cerere a fost prezentată în cadrul unei proceduri penale inițiate împotriva Omni Metal Service pentru exportul de deșeuri de cabluri electrice din Spania în China, cu tranzit pe teritoriul Țărilor de Jos, fără să fi notificat în prealabil acest transfer autorităților olandeze.

Cadrul juridic

3 Articolul 1 din Regulamentul nr. 259/93 prevede următoarele:

„(1) Prezentul regulament se aplică transporturilor de deșeuri în interiorul, la intrarea și ieșirea din Comunitate.

[...]

(3) (a) Transporturile de deșeuri destinate numai valorificării și cuprinse în anexa II se exclud, de asemenea, din dispozițiile prezentului regulament, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 11 literele (b), (c), (d) și (e) și articolul 17 alineatele (1), (2) și (3) [...]."

4 Potrivit anexei II la Regulamentul nr. 259/93, denumită „Lista verde de deșeuri":

„Indiferent dacă deșeurile sunt sau nu incluse în această listă, acestea nu pot fi transportate ca deșeuri de listă verde dacă sunt contaminate cu alte materiale într-o măsură care (a) mărește riscurile asociate deșeurilor suficient pentru a fi incluse în lista portocalie sau roșie sau (b) împiedică recuperarea deșeurilor într-un mod ecologic.

GA. Deșeuri de metale și aliajele lor sub formă metalică, nesusceptibile de dispersare

[...]

Următoarele deșeuri și resturi de metale neferoase și aliaje ale acestora:

GA 120 7404 00 Deșeuri și resturi de cupru

[...]

GC. Alte deșeuri conținând metale

GC 010 Deșeuri provenite din asamblaje electrice constând numai din metale sau aliaje

GC 020 Resturi de echipamente electronice (precum circuite imprimate, componente electronice, fire de cablu etc.) și componente electronice recuperate din care se pot extrage metale prețioase și neprețioase

[...]

GH. Deșeuri de materii plastice sub formă solidă

Care includ, dar nu se limitează la:

GH 010 3915 Deșeuri, pilituri și resturi de materii plastice din:

[...]

GH 013 ex 3915 30 – polimeri de clorură de vinil

[...]"

5 Conform articolului 17 din Regulamentul nr. 259/93:

„(1) În legătură cu deșeurile din anexa II, Comisia notifică, înaintea datei de aplicare a prezentului regulament, oricărei țări în care decizia OCDE [Decizia Consiliului Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică din 30 martie 1992 privind controlul transportului transfrontalier al deșeurilor destinate operațiilor de

valorificare] nu se aplică lista de deșeuri din anexa menționată și solicită confirmarea scrisă că aceste deșeuri nu sunt supuse controlului în țara de destinație și că țara de destinație va accepta ca aceste categorii de deșeuri să fie transportate, fără a recurge la procedurile de control care se aplică anexei III sau IV sau că va indica cazul când deșeurile ar trebui supuse acelor proceduri sau procedurii stabilite la articolul 15.

[...]

(2) În cazul în care deșeurile enumerate în anexa II sunt exportate, acestea sunt destinate operațiilor de valorificare în cadrul unei instalații care funcționează sau este autorizată să opereze în țara importatoare potrivit legislației interne a acesteia. [...]

[...]

(8) În cazul în care deșeurile din anexele III și IV și deșeurile destinate valorificării care nu au fost incluse în anexele II, III și IV sunt exportate către și prin țări în care decizia OCDE nu se aplică:

— se aplică prin analogie articolul 15, cu excepția alineatului (3);

— se pot formula obiecții argumentate în conformitate cu articolul 7 alineatul (4),

numai dacă nu se prevede altceva în acordurile bilaterale sau multilaterale încheiate în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) litera (b) și pe baza procedurii de control din alineatul (4) sau alineatul (6) al prezentului articol sau din articolul 15."

6 Articolul 15 din Regulamentul nr. 259/93 stabilește procedura aplicabilă în cazul exportului de deșeuri destinate eliminării. Această procedură implică în special o notificare către autoritatea competentă de tranzit.

7 Articolul 26 alineatul (1) litera (a) din acest regulament prevede:

„Orice transport efectuat:

(a) fără notificarea tuturor autorităților competente interesate în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament

se va considera trafic ilicit.

[...]"

8 Regulamentul (CE) nr. 1547/1999 al Comisiei din 12 iulie 1999 de stabilire a procedurilor de control care trebuie aplicate, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 259/93 al Consiliului, transporturilor de anumite tipuri de deșeuri către anumite țări care nu intră sub incidența Deciziei OCDE C(92) 39 final (JO L 185, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 113), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2118/2003 al Comisiei din 2 decembrie 2003 (JO L 318, p. 5, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 118), prevede, astfel cum rezultă din anexa D a acestuia, că transporturile de deșeuri având codurile GA 120 7404 00, GC 020, precum și cele incluse în secțiunea GH din anexa II la Regulamentul nr. 259/93 sunt acceptate de

către China fără a se recurge la niciuna dintre procedurile de control prevăzute în Regulamentul nr. 259/93, dar cu inspectarea prealabilă obligatorie de către China National Import and Export Commodities Inspection Corporation.

Acțiunea principală și întrebările preliminare

9 Stabilită în Franța, societatea Omni Metal Service este urmărită în fața Rechtbank te Rotterdam în temeiul dispozițiilor coroborate ale articolului 10.60 primul paragraf din legea privind gestionarea mediului (Wet milieubeheer) și ale articolului 26 alineatul (1) din Regulamentul nr. 259/93.

10 Acesteia i se reproșează că, în jurul datei de 15 martie 2004, încălcând dispozițiile Regulamentului nr. 259/93, a exportat din Spania către China, cu tranzit prin Rotterdam, 17 containere conținând resturi de cabluri electrice (constituite dintr-un nucleu de cupru acoperit de un înveliș de PVC și având diametre variabile, putând ajunge până la 15 cm) destinate să fie prelucrate în vederea reutilizării, fără să fi notificat acest transport autorităților competente.

11 În opinia Openbaar Ministerie (Ministerul Public), astfel de deșeuri, întrucât nu sunt constituite din fire sau cabluri de uz menajer, ci din cabluri de uz subteran și cu diametru mare, destinate transportului de electricitate, nu ar constitui resturi de echipamente electronice în sensul codului GC 020 din lista verde de deșeuri. Întrucât combinația neseparată de cupru și de PVC nu este cuprinsă ca atare în această listă, nici în listele menționate în anexele III sau IV la Regulamentul nr. 259/93 și întrucât transportul trebuie să aibă loc către un stat care nu este membru al OCDE, ar fi fost necesară o notificare, în special către autoritatea olandeză, în calitatea sa de autoritate de tranzit, astfel cum rezultă din dispozițiile coroborate ale articolului 15 și ale articolului 17 alineatul (8) din regulamentul respectiv.

12 Openbaar Ministerie este de părere că interpretarea astfel preconizată se impune ținând seama, pe de o parte, de necesitatea de a interpreta restrictiv categoriile de deșeuri al căror transport nu este reglementat în temeiul Regulamentului nr. 259/93 și, pe de altă parte, de concluziile hotărârii din 25 iunie 1998, Beside și Besselsen (C-192/96, Rec., p. I-4029, punctele 32 și 34).

13 În schimb, Omni Metal Service consideră că resturile în discuție în acțiunea principală intră în categoria prevăzută de codul GC 020 menționat mai sus, compoziția cablurilor fiind singura determinantă în scopul unei astfel de calificări, iar nu diametrul sau proveniența lor. În plus, practica urmată în Spania, țară de expediție, ar consta, în situația unei combinații de diferite deșeuri cuprinse în lista verde, în considerarea lor ca fiind incluse în această listă și, în consecință, în urmarea procedurii aferente acestei liste. Politica Chinei ar fi analoagă, acest stat terț limitându-se, în situația unei combinații de cupru și de PVC, să supună importul condiției unei inspecții prealabile de către China National Import and Export Commodities Inspection Corporation în statul de expediție.

14 În aceste condiții, Rechtbank te Rotterdam a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Resturi de cabluri precum cele în cauză (dintre care o parte au un diametru de 15 cm) pot fi calificate drept «resturi de echipamente electronice precum cabluri etc.», în sensul codului GC 020 din lista verde?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, o combinație de substanțe menționate în lista verde, care nu este cuprinsă ca atare în lista respectivă, poate sau trebuie să fie considerată ca o substanță cuprinsă în lista verde și poate fi transportată în scopul valorificării fără aplicarea unei proceduri de notificare?

3) În această privință, este necesar ca aceste deșeuri să fie oferite sau transportate separat?"

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

15 În prealabil, trebuie amintit că, atunci când Curtea este sesizată cu o trimitere preliminară, funcția sa constă în lămurirea instanței naționale cu privire la sensul reglementărilor comunitare pentru a-i permite acesteia să aplice corect aceste reglementări faptelor cu privire la care este sesizată această instanță, iar nu să le aplice Curtea însăși, și aceasta întrucât Curtea nu dispune în mod necesar de toate elementele indispensabile în această privință.

16 Într-adevăr, procedura trimiterilor preliminare prevăzută la articolul 234 CE stabilește o cooperare strânsă între instanțele naționale și Curte, întemeiată pe repartizarea funcțiilor între acestea, și constituie un instrument cu ajutorul căruia

Curtea furnizează instanțelor naționale elementele de interpretare a dreptului comunitar care le sunt necesare pentru soluționarea litigiilor pe care urmează să le soluționeze (hotărârea din 7 noiembrie 2002, Lohmann și Medi Bayreuth, C-260/00-C-263/00, Rec., p. I-10045, punctul 27).

17 În schimb, Curtea nu este competentă să se pronunțe asupra faptelor din acțiunea principală sau să aplice reglementările comunitare pe care le-a interpretat unor măsuri sau situații naționale, aceste aspecte fiind de competența exclusivă a instanței naționale (a se vedea în special hotărârea din 5 octombrie 1999, Lirussi și Bizzaro, C-175/98 și C-177/98, Rec., p. I-6881, punctul 38, și hotărârea din 22 iunie 2000, Fornasar și alții, C-318/98, Rec., p. I-4785, punctul 32).

18 În aceste condiții, prima întrebare trebuie înțeleasă în sensul că urmărește să se stabilească dacă codul GC 020 din lista verde de deșeuri trebuie interpretat în sensul că include și, dacă este cazul, în ce condiții, cabluri electrice.

19 În această privință, din formularea codului respectiv rezultă că deșeurile pe care le include sunt resturile de echipamente electronice, precum și componentele electronice recuperate din care se pot extrage metale. Astfel cum a subliniat guvernul olandez, cablurile nu sunt menționate ca atare ca exemplu de astfel de resturi de echipamente electronice.

20 Rezultă că, astfel cum au susținut în mod temeinic guvernul respectiv și Comisia și contrar a ceea ce a susținut Omni Metal Service, codul GC 020 se referă exclusiv la cablurile care provin din echipamente electronice. În schimb, acest cod nu se aplică altor tipuri de cabluri, în special celor care ar proveni de la echipamente sau asamblaje electrice, codul GC 010 din lista verde specificând de altfel expres cu privire la deșeurile care rezultă din astfel de asamblaje că sunt incluse în acest cod doar în măsura în care sunt alcătuite numai din metale sau aliaje.

21 Deși descrierile furnizate de către instanța de trimitere referitoare la cablurile în discuție în acțiunea principală par să fie de natură să sugereze că nu este vorba despre cabluri care au făcut parte din echipamente electronice, Omni Metal Service a susținut, în cursul ședinței, că aceste cabluri nu au fost în niciun caz destinate exclusiv transportului subteran de electricitate, astfel cum susține guvernul olandez, ci chiar provin din astfel de echipamente electronice.

22 Astfel cum s-a amintit la punctele 15-17 din prezenta hotărâre, constatarea faptelor care se impune în această privință este totuși de competența instanței de trimitere.

23 Având în vedere cele de mai sus, la prima întrebare trebuie să se răspundă că interpretarea codului GC 020 din lista verde de deșeuri inclusă în anexa II la Regulamentul nr. 259/93 trebuie făcută în sensul că acesta nu include cabluri decât cu condiția ca acestea să provină din echipamente electronice.

Cu privire la a doua și la a treia întrebare

24 În prealabil, trebuie amintit că acțiunea principală are ca obiect exportul de cabluri electrice compuse dintr-un nucleu de cupru acoperit de un înveliș de PVC, iar nu exportul de astfel de nucleuri sau învelișuri care, în prealabil, ar fi fost separate unele de altele.

25 În aceste condiții, întrebările a doua și a treia ale instanței de trimitere trebuie înțelese ca urmărind în esență să se stabilească dacă Regulamentul nr. 259/93 trebuie interpretat în sensul că regimul de transport instituit în temeiul acestui regulament în ceea ce privește deșeurile cuprinse în lista verde de deșeuri se aplică unui tip de deșeu compozit care, deși nemenționat în această listă, combină două substanțe care sunt cuprinse fiecare în aceeași listă.

26 În opinia guvernelor olandez și portughez, la această întrebare se impune un răspuns negativ. În schimb, Omni Metal Service menține punctul de vedere pe care l-a dezvoltat anterior în fața instanței de trimitere și potrivit căruia unui astfel de deșeu compozit trebuie să i se aplice regimul aplicabil listei verzi de deșeuri.

27 La rândul său, Comisia susține că întrebarea dacă o combinație de substanțe incluse în lista verde de deșeuri poate fi transferată fără notificare prealabilă depinde de împrejurările din fiecare caz în parte. În opinia acesteia, o sustragere de la obligația de notificare ar fi admisibilă în special în cazul acceptării de către țara de destinație a deșeurilor respective în vederea valorificării acestora, cu condiția ca toate substanțele vizate să fie efectiv prezente în lista verde de deșeuri, iar gradul de contaminare a diferitelor deșeuri să nu împiedice acest lucru.

28 În schimb, din fraza introductivă a anexei II la Regulamentul nr. 259/93 s-ar deduce că o supunere la regimul listei verzi de deșeuri ar fi exclusă de fiecare dată când ar exista un risc exagerat pentru mediu sau o imposibilitate de a recupera în mod rațional diferitele substanțe vizate. Comisia este de părere că în acțiunea principală era într-adevăr necesară o notificare, în măsura în care PVC-ul nu ar fi întotdeauna lipsit de pericol pentru mediu.

29 Astfel cum a subliniat Curtea anterior, din considerentele al șaselea și al nouălea ale Regulamentului nr. 259/93 rezultă în special că sistemul realizat pentru supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri între statele membre instituit prin regulamentul respectiv răspunde necesității de a conserva, de a proteja și de a îmbunătăți calitatea mediului și urmărește să permită autorităților competente adoptarea tuturor măsurilor necesare pentru protecția sănătății umane și a mediului (a se vedea hotărârea din 28 iunie 1994, Parlamentul European/Consiliul, C-187/93, Rec., p. I-2857, punctul 18).

30 La rândul lor, considerentele al unsprezecelea și al doisprezecelea ale Regulamentului nr. 259/93 confirmă că supravegherea și controlul instituite prin acest regulament au ca scop protejarea mediului nu numai în Comunitate, ci și în țările terțe spre care sunt exportate deșeuri din Comunitate.

31 Referitor la faptul că transporturile de deșeuri destinate a fi valorificate și care sunt incluse în lista verde de deșeuri sunt, în mod excepțional, scutite în general de la procedurile de control instituite prin Regulamentul nr. 259/93 în temeiul articolului 1 alineatul (3) litera (a) din acest regulament, acesta se explică, astfel cum se subliniază în al paisprezecelea considerent al regulamentului respectiv, prin împrejurarea că aceste deșeuri nu ar trebui să prezinte în mod normal un risc pentru mediu dacă sunt valorificate corect în țara de destinație. Din această precizare rezultă că înscrierea unui tip de deșeu în această listă și exceptarea subsecventă a acestuia de la regimul de control și supraveghere instituit prin

Regulamentul nr. 259/93 sunt rezultatul unei analize prealabile în urma căreia s-a stabilit inexistența unor astfel de riscuri.

32 Având în vedere cele de mai sus, este necesar să se considere că regimul mai permisiv aplicabil deșeurilor incluse în respectiva listă verde de deșeuri, și anume nesupunerea acestora la cele mai multe dintre procedurile de control și de supraveghere instituite prin Regulamentul nr. 259/93, nu ar putea fi, în principiu, extins la deșeurile care nu sunt incluse în această listă.

33 În particular, împrejurarea că un deșeu este compus din două elemente care, atunci când sunt considerate separat, pot constitui deșeuri menționate în lista verde de deșeuri nu ar putea avea drept consecință automată faptul că un astfel de deșeu compozit face parte din această listă. Într-adevăr, condițiile în care poate să se desfășoare tratarea deșeurilor și eventualele riscuri privind mediul legate de manevrarea acestora nu sunt în mod necesar identice în cazul în care deșeul respectiv constă într-un ansamblu compozit constituit din mai multe elemente sau în cazul în care fiecare dintre aceste elemente constituie un deșeu distinct.

34 În această privință, trebuie de altfel subliniat că un amestec de deșeuri care face parte din lista verde de deșeuri a fost apreciat de către Curte ca putând aparține categoriei „AD 160 deșeuri municipale/menajere" în sensul listei portocalii din Regulamentul nr. 259/93, Curtea adăugând că doar o colectare separată sau o selectare corectă a deșeurilor respective le-ar permite să aparțină acestei liste verzi (a se vedea în acest sens hotărârea Beside și Besselsen, citată anterior, punctele 30 și 31).

35 *A fortiori*, un deșeu unic provenind din combinația durabilă, iar nu din simplul amestec ocazional, a două substanțe principale menționate în lista verde de deșeuri nu ar putea aparține listei respective, cu excepția cazului când ar fi menționat expres în aceasta.

36 În ceea ce privește abordarea preconizată de către Comisie, aceasta nu ar putea fi urmată.

37 În primul rând, abordarea respectivă nu este compatibilă cu scopurile urmărite prin Regulamentul nr. 259/93 prin aceea că acesta urmărește, astfel cum s-a arătat la punctele 28-33 din prezenta hotărâre, să nu excepteze transporturile unui tip de deșeu de la mecanismele de control și de supraveghere pe care le instituie decât prin intermediul înscrierii acestui tip de deșeu în lista verde de deșeuri, în urma unei analize prealabile consacrate riscurilor privind mediul legate de prelucrarea și de manevrarea deșeului respectiv.

38 În al doilea rând și astfel cum a subliniat în mod întemeiat guvernul olandez, o abordare de la caz la caz, astfel cum a fost propusă de către Comisie, ar fi de natură să aibă drept consecință o insecuritate juridică atât pentru operatorii economici care ar fi responsabili, în primul rând, să adopte decizii în această privință și să își asume riscurile, cât și pentru autoritățile competente din statele membre.

39 Având în vedere incertitudinile pe care le determină, o astfel de abordare ar fi, în egală măsură, de natură să dăuneze obiectivului legiuitorului comunitar, care, recurgând la forma regulamentului pentru a legifera în materie de transport de deșeuri, a înțeles să garanteze în mod specific o aplicare simultană și concordantă a acestei legislații în toate statele membre, o astfel de armonizare incluzând nu doar condițiile de fond în care pot fi efectuate aceste transporturi, dar și procedura aplicabilă acestora (hotărârea din 13 decembrie 2001, DaimlerChrysler, C-324/99, Rec., p. I-9897, punctele 34 și 67).

40 În al treilea rând, teza apărată astfel de Comisie nu își găsește temei în textul Regulamentului nr. 259/93. În special, și contrar celor sugerate de către Comisie,

fraza introductivă a anexei II la Regulamentul nr. 259/93 nu este de natură să justifice concluzia potrivit căreia unui deșeu care combină două substanțe incluse în lista verde de deșeuri ar trebui să i se aplice regimul prevăzut pentru deșeurile menționate în lista respectivă în măsura în care nu rezultă un risc exagerat pentru mediu sau o imposibilitate de a recupera în mod rațional diferitele substanțe vizate.

41 Într-adevăr, nu s-ar putea asimila pur și simplu ipoteza vizată de prima frază introductivă care se referă la cazul în care un anumit deșeu este „contaminat" de o „altă" substanță cazului în care un deșeu este constituit din două substanțe care constituie fiecare componente intrinseci esențiale.

42 Având în vedere ansamblul considerațiilor de mai sus, la a doua și la a treia întrebare este necesar să se răspundă că Regulamentul nr. 259/93 trebuie interpretat în sensul că împrejurarea că un deșeu compozit combină două substanțe incluse fiecare în lista verde de deșeuri prevăzută la anexa II la acest regulament nu are drept consecință faptul că regimul instituit în temeiul regulamentului respectiv, referitor la deșeurile incluse în această listă, se aplică și cu privire la deșeul compozit respectiv.

Cu privire la cheltuielile de judecată

43 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

1) **Codul GC 020 din lista verde de deşeuri prevăzută în anexa II la Regulamentul (CEE) nr. 259/93 al Consiliului din 1 februarie 1993 privind supravegherea şi controlul transporturilor de deşeuri în interiorul, la intrarea şi ieşirea din Comunitatea Europeană, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2557/2001 al Comisiei din 28 decembrie 2001, trebuie interpretat în sensul că nu include cabluri decât cu condiţia ca acestea să provină din echipamente electronice.**

2) **Regulamentul nr. 259/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2557/2001, trebuie interpretat în sensul că împrejurarea că un deşeu compozit combină două substanţe incluse fiecare în lista verde de deşeuri prevăzută în anexa II la acest regulament nu are drept consecinţă faptul că regimul instituit în temeiul regulamentului respectiv, referitor la deşeurile incluse în această listă, se aplică şi cu privire la deşeul compozit respectiv.**

Semnături